

רשומות

ספר החוקים

10 בינואר 2000

1724

ג' בשבט התש"ס

עמוד

66	חוק ההסדרים במשק מדינת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת התקציב 2000), התש"ס-2000
	תיקונים עקימים:
	חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995 - מס' 37
	חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 1999), התשנ"ט-1999
	פקודת מס הכנסה - מס' 120
	פקודת העיריות - מס' 71
	פקודת המועצות המקומיות - מס' 26
	חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 - מס' 48
	חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), התש"ם-1980 - מס' 2
	חוק ההסדרים במשק המדינה, התשנ"ב-1992 - מס' 5
	פקודת התעבורה - מס' 49
	חוק המים, התשי"ט-1959 - מס' 12
	חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 - מס' 5
	חוק הבזק, התשמ"ב-1982 - מס' 21
	חוק הבלו על הדלק, התשי"ח-1958 - מס' 3
	חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), התשכ"א-1961 - מס' 3
	חוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991 - מס' 2
	חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 - מס' 9
	חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 - מס' 7
	חוק מינהל מקרקעי ישראל, התש"ך-1960 - מס' 3
	חוק להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת 1998 (תיקוני חקיקה), התשנ"ח-1998 - מס' 3
	חוק הפחתת הגרעון, התשנ"ב-1992 - מס' 4
	חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 - מס' 25
	חוק הקולנוע, התשנ"ט-1999
	חוק התקנים, התשי"ג-1953 - מס' 5
	חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 - מס' 10

חוק ההסדרים במשק מדינת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת התקציב 2000), התש"ס-2000*

פרק א': מטרת החוק

1. מטרת החוק חוק זה בא לתקן חוקים שונים, ולקבוע הוראות נוספות, במטרה לאפשר הגברת הצמיחה והתעסוקה, השגת יעדי התקציב, עמידה במגבלת הגירעון לשנת הכספים 2000 והשגת יעדי המדיניות הכלכלית.

פרק ב': ביטוח לאומי

2. תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 37
ב.חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 – (1) אחרי סעיף 28 יבוא:

"הוראת שעה 28. על אף הוראות סעיפים 28 ו-33, בתקופה שמיום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000) ועד יום כ"ז בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002), יחולו הוראות אלה לענין ענף ביטוח אבטלה –

(1) ראה המוסד כי בחודש מסוים צפוי גירעון בענף ביטוח אבטלה, ייוקף באותו חודש הסכום החסר הצפוי מחשבון ענף ביטוח ילדים, בהתאם לאומדן הגירעון לאותו חודש;

(2) עם פרסום מאזן המוסד לפי סעיף 31, ייערך חשבון סופי של הגירעון בענף ביטוח אבטלה בשנת הכספים שלגביה פורסם המאזן, והיתרה תועבר מחשבון ענף ביטוח ילדים או תוחזר לענף זה, לפי הענין;

(3) לענין סעיף קטן זה, "אומדן הגירעון" – ההפרש שבין אומדן סכום הוצאות ענף ביטוח אבטלה הצפויות בחודש מסוים, לבין אומדן סכום התקבולים הצפויים מדמי ביטוח אבטלה באותו חודש, לרבות סכום השווה לחלק היתסי מהסכומים שאוצר המדינה שילם למוסד בעד אותו חודש לפי סעיף 339, המחושב לפי אומדן התקבולים לענף ביטוח אבטלה";

(2) בסעיף 171 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) 175 – אם מלאו לו 45 שנים, או שמלאו לו 35 שנים וישנם שלושה תלויים בו כמשמעותם בסעיף 247;

(א1) 138 – אם מלאו לו 35 שנים ולא מתקיים בו האמור בפסקה (1), או אם טרם מלאו לו 35 שנים וישנם שלושה תלויים בו כמשמעותם בסעיף 247";

(2) במקום פסקה (3) יבוא:

* נתקבל בכנסת ביום כ"א בטבת התש"ס (30 בדצמבר 1999); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעת חוק 2824, מיום ט"ו בחשוון התש"ס (25 באוקטובר 1999), בעמ' 68.
י' ט"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשנ"ט, עמ' 99.

"(3) 100 - בכל מקרה אחר";

(ב) בסעיף קטן (א1), אחרי "(1)" יבוא "(א1)";

(3) אחרי סעיף 171 יבוא:

171 א. (א) בסעיף זה -

"הפחתת שיעור
ותקופת התשלום
במקרים מיוחדים

"יום קובע" - תאריך קובע שבו התחילה תקופת אבטלה שבעדה,
או בעד חלק ממנה, משתלמים למובטל דמי אבטלה;

"תקופה קובעת" - 48 חודשים רצופים שתחילתם ביום קובע;

"תקופת תשלום מרבית" - מספר הימים המרבי לתשלום דמי
אבטלה החל, לפי הענין, על מובטל לפי סעיף 171(א);

"יתרת תקופה קובעת", לענין מובטל ששולמו לו דמי אבטלה בעד
תקופת תשלום מרבית אשר חלה במהלך תקופה קובעת -
התקופה שמתום תקופת התשלום המרבית האמורה ועד תום
התקופה הקובעת האמורה.

(ב) כפוף להוראות סעיף קטן (ג), ביתרת תקופה קובעת -

(1) לא ישולמו למובטל דמי אבטלה בעד תקופה
העולה על 80% מתקופת תשלום מרבית;

(2) לא יעלה סכום דמי האבטלה ליום על 85% מסכום
דמי האבטלה ליום החל לגביו לפי סעיפים 167(ב) או
168, לפי הענין.

(ג) כל תקופה קובעת, לגבי מובטל, תחל ביום הקובע
הראשון החל לאחר תום התקופה הקובעת שקדמה לה.

(ד) התקופה הקובעת אשר תחול לראשונה על מובטל תחל
ביום הקובע לגביו החל לראשונה לאחר יום ט' בטבת התשנ"ו
(1 בינואר 1996).

(ה) הוראות סעיף זה לא יחולו על מי שמלאו לו 40 שנים;

(4) בסעיף 173(ג), אחרי "171" יבוא "171א";

(5) בסעיף 230 -

(א) במקום הכותרת יבוא "בדיקה";

(ב) בפסקה (2), אחרי "פעולות יום יום" יבוא "ואת הצורך שלו בהשגחה
(להלן - התפקוד)";

(6) אחרי סעיף 230 יבוא:

230 א. (א) פקיד תביעות רשאי לקבוע כי הגמלה תשולם
לתקופה מוגבלת שקבע, כאשר מצבו התפקודי של הזכאי אינו
יציב.

"הגבלת תקופת
הזכאות

(ב) מי שזכאי לגמלת סיעוד לראשונה, והוא לוקה בליקוי
שהוא זמני לפי טיבו, לא תשולם לו הגמלה לתקופה העולה על 60
ימים; השר יקבע כללים, תנאים והוראות שבהתקיימם יובר ליקוי
כליקוי זמני.

(ג) הוראות סעיף 229 לא יחולו על מי שמתקיים בו האמור בסעיף קטן (ב), ובלבד שלא תינתן גמלת סיעוד בעד תקופה שקדמה ליום שבו הוגשה התביעה לגמלה.

(7) בסעיף 337, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) (1) שיעורי דמי הביטוח החודשיים לפי סעיף 335 לענין עובד, לגבי החלק מהכנסתו החודשית שאינו עולה על סכום השווה לשכר הממוצע כפול ארבע, הם אחוזים כאמור בלוח י' מהכנסתו החודשית, ולגבי החלק מהכנסתו החודשית העולה על הסכום האמור – האחוזים הקבועים בטור ה' בלוח י', שענייניו חלק השכר העולה על מחצית השכר הממוצע;

(2) שיעורי דמי הביטוח השנתיים לפי סעיף 335 לענין מבוטח אחר, הם אחוזים כאמור בלוח י', לגבי החלק מהכנסתו שאינו עולה על סכום השווה לשכר הממוצע כפול ארבע, ולגבי החלק מהכנסתו העולה על סכום כאמור – האחוזים הקבועים בטור ה' בלוח י', לגבי חלק השכר העולה על מחצית השכר הממוצע; בפסקה זו, "הכנסה" – הכנסתו השנתית של המבוטח כשהיא מהולקת לתקופות שנקבעו לצורך תשלום מקדמות;

(8) בסעיף 340, בכל מקום, אחרי "בלוח י" יבוא "ובסעיף 337";

(9) בסעיף 342(ג), בפסקה (1), בסופה יבוא "ובסעיף 337";

(10) בלוח י"א, בעמודה "הכנסה מרבית" –

(1) בפרט 1, במקום "4" יבוא "5";

(2) בפרט 2, במקום "לארבע" יבוא "לחמש".

3. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 –

תחולה

(1) הוראות סעיף 171, כנוסחו בסעיף 2(2) לחוק זה, יחולו על מי שהתאריך הקובע, כהגדרתו בסעיף 158 לחוק הביטוח הלאומי, חל לגביו ביום כ"ד בטבת התש"ס (2 בינואר 2000) ואילך.

(2) הוראות סעיף 171א, כנוסחו בסעיף 2(3) לחוק זה, יחולו על דמי אבטלה שבעד יום כ"ז באייר התש"ס (1 ביוני 2000) ואילך.

(3) הוראות סעיף 230א(ב), כנוסחו בסעיף 2(6) לחוק זה, יחולו על מי שנקבע לגביו לדאשונה שהוא זכאי לגמלת סיעוד ביום ח' באדר ב' התש"ס (15 במרס 2000) ואילך.

(4) סעיפים 337, 340, 342(ג) ולוח י"א, כנוסחם בסעיף 2(7) (8), (9) ו-(10) לחוק זה, יחולו על דמי ביטוח המשתלמים בעד יום התחילה ואילך; ואולם דמי הביטוח וחלים על הכנסה העולה על השכר הממוצע כפול ארבע בעד התקופה שמיום התחילה ועד ליום כ"ז בסיון התש"ס (30 ביוני 2000), המשתלמים על ידי מבוטח שהוא עובד עצמאי ומבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי, ישולמו במועד הקבוע לתשלום דמי הביטוח בעד חודש יוני.

פרק ג': בריאות

4. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 1999), התשנ"ט-1999² –
- (1) בסעיף 25 ברישה, אחרי "בשנת 1999" יבוא "ובשנת 2000".
- (2) בסעיף 27 אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(17) (1) על אף הוראות סעיף זה, רשאים כל בית חולים וכל קופת חולים לקבוע בהסכם הסדר אחר להתחשבות ביניהם, ובלבד שהסדר כאמור יהיה בהתאם לכללים שקבעו לענין זה שר הבריאות ושר האוצר.
- (2) הגיעו בית חולים וקופת חולים להסדר, יעבירו הצדדים העתק מההסכם לשר הבריאות לאישורו, ולשר האוצר; שר הבריאות יודיע לצדדים להסכם ולשר האוצר, בתוך 60 ימים מיום שההסכם הועבר אליו, אם ההסכם עומד בכללים שנקבעו לפי פסקה (1); לא הודיע השר כאמור בתוך 60 הימים, יראו את ההסכם כאילו אושר בידו.
- (3) כללים לפי פסקה (1) ייקבעו לראשונה לא יאוחר מיום כ"ב באדר א' התש"ס (28 בפברואר 2000)."

תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 1999)

פרק ד': מס הכנסה

5. בפקודת מס הכנסה³ –
- (1) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (2ה) יבוא:
- "(3ה) (1) סכומים ששילם מעביד לקופת גמל לקיצבה בשביל עובדו, בניכוי סכומים לפיצויים, העולים בחודש מסוים על השיעור הקבוע בכללים ממשכורתו של העובד או העולים על השיעור הקבוע בכללים כשהוא מוכפל בסכום השווה לארבע פעמים השכר הממוצע במשק, לפי הנמוך, יראו כהכנסת עבודה של העובד בעת ששולמו לקופת הגמל;
- (2) בסעיף קטן זה –
- "הכללים" – הכללים שנקבעו לפי סעיף 47;
- "השכר הממוצע במשק" – השכר הממוצע כפי שהוא מחושב לצורך גמלאות ודמי ביטוח לפי סעיף 2(ב) לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995, כפי שמפרסם המוסד לביטוח לאומי;
- "סכומים לפיצויים" – סכומים ששילם מעביד לקופת גמל לקיצבה בשביל עובדו ואשר לפי הכללים הם מופחתים בשל כך מהסכומים שהוא רשאי לשלם לקופת גמל לפיצויים;"
- (2) בסעיף 9(א7)(ז2), הסיפה המתחילה במילים "לענין זה, אם נתקבל המענק" – תימחק;
- (3) בסעיף 9א –
- (א) בסעיף קטן (א), אחרי ההגדרה "קיצבה" יבוא:

תיקון פקודת מס הכנסה – מס' 120

² ס"ח התשנ"ט, עמ' 90.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

"קיצבה מוכרת" – חלק מקיצבה המשולמת על ידי קופת גמל לקיצבה המגוהלת בירי חברת ביטוח, או המשולמת בירי קופת גמל לקיצבה אחרת שהוקמה אחרי יום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995). הנובע מתשלומים פטורים; לענין זה, "תשלומים פטורים" –

(1) סכומים שחויבו בתשלום מס כאמור בסעיף 3(ה3);

(2) סכומים שהפקיד מקבל הקיצבה, ואשר לא היה זכאי בעבורם לניכוי כאמור בסעיף 47;

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום הרישה יבוא "הקיצבה המוכרת או 35% מקיצבה מזכה, לפי הגבוה מביניהם, שמקבל אחד מאלה, פטורים ממס";

(ג) בסעיף קטן (ה), אחרי "פטור ממס" יבוא "ובלבד שסכום זה לא יעלה על הסכום שהיה מתקבל מהיוון הקיצבה המוכרת או מהיוון 35% מהקיצבה המזכה, לפי הנמוך מביניהם";

(4) בסעיף 9ב, במקום הסיפה המתחילה במילים "על היוונה של קיצבה" יבוא "סכום המתקבל עקב היוון קיצבה פטורה לפי סעיף זה – פטור ממס";

(5) אחרי סעיף 39 יבוא:

39א. בחישוב המס על הכנסתו מיגיעה אישית של חייל משוחרר
תובא בחשבון חלק מנקודת זיכוי לכל חודש מעשרים וארבעה;
החודשים הראשונים שלאחר החודש שבו סיים את שירותו הסדיר,
כמפורט להלן:

(1) 1/6 נקודת זיכוי – אם שירת שירות סדיר של 24 חודשים מלאים לפחות;

(2) 1/12 נקודת זיכוי – אם שירת שירות סדיר של פחות מ-24 חודשים מלאים;

לענין זה, "חייל משוחרר" ו"שירות סדיר" – כהגדרתם בחוק קליטת חיילים משוחררים, התשנ"ד-1994⁴;

(6) האמור בסעיף 87 יסומן "א" ואחריו יבוא:

"(ב) לענין סעיף קטן (א) ולענין תקנות שהותקנו מכוחו, יראו כספים ששולמו בניגוד לתקנות לענין אישורה וניהולה של קופת גמל, גם את אלה:

(1) כספים ששולמו לעמית שלא בדרך של קיצבה, לרבות כספים ששולמו בדרך של היוון קיצבה, על ידי קופת גמל לקיצבה, כמשמעותה לפי סעיף 47 (להלן בסעיף זה – קופת גמל לקיצבה);

(2) כספים ששולמו לעמית שלא בדרך של קיצבה, לרבות כספים ששולמו בדרך של היוון קיצבה, על ידי קופת גמל, כמשמעותה בסעיף 47, לרבות קופת גמל לקיצבה (להלן בסעיף זה – קופת גמל), הנובעים מהפקדות שנהגו מאחת ההטבות שלהלן:

(א) הפקדות אשר לא הוחלו עליהן הוראות סעיף 3(ה1);

(ב) הפקדות אשר היה זכאי בעבורן לזיכוי ממס בשיעורים הקבועים בסעיף 45א(ב);

⁴ ס"ח התשנ"ד, עמ' 132; התשנ"ז, עמ' 42.

(ג) הפקודות אשר זכאי בעבורן לניכוי נוסף לפי סעיף 47(ב1) סיפה;

(ד) הפקודות אשר שיעורי התשלום שהוחלו עליהן היה השיעור שנקבע בתקנות שהותקנו לפי סעיף 47 לענין ניהולה ואישורה של קופת גמל, לגבי תשלומים לקופות גמל לקיצבה, והשיעור עלה על השיעור החל באותה העת על קופת גמל שאינה קופת גמל לקיצבה.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על אלה:

(1) כספים הפטורים ממס לפי סעיף 9א(ה);

(2) כספים המשולמים בשל מחויבותו של מעביד לפי חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963⁵, אשר חל עליהם סעיף 9(א);

(3) כספים אשר סכום המס החל עליהם לפי סעיף 2(5) ולפי סעיפים 9א ו-9ב גבוה מסכום המס החל בהתאם לתקנות שהותקנו לפי סעיף קטן (א), ויחול עליהם מס בשיעור הקבוע בסעיפים האמורים;

(4) כספים שנמשכו מקופת גמל במקרים ששר האוצר קבע בתקנות לפי סעיף קטן (א) כי לא יחול עליהם מס כאמור.

6. (א) הוראות סעיף 3(ה3) לפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה), כנוסחן בסעיף 1(5) תחולה לחוק זה, יחולו על הפקודות של עמית בקופת גמל לקיצבה שבוצעו אחרי יום תחילתו של חוק זה.

(ב) הוראות סעיף 9(א7א)2 לפקודה, כנוסחן בסעיף 5(2) לחוק זה, יחולו לגבי סכומים שעמדו בקופת גמל לקיצבה לזכותו של עובד שפרש, שלגביהם תינתן הודעת העובד בעת פרישתו כאמור בסעיף 9(א7א)2 לפקודה, לאחר תחילתו של חוק זה.

(ג) הוראות סעיף 39א כנוסחן בסעיף 5(5) לחוק זה, יחולו גם על חייל משוחרר ששוחרר לפני יום התחילה, החל ביום התחילה ועד תום עשרים וארבעה חודשים מתום החורש שבו סיים את שירותו הסדיר.

(ד) הוראות סעיף 87(ב) לפקודה, כנוסחן בסעיף 5(6) לחוק זה, יחולו על הפקודות שבוצעו ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

(2) סעיפים 36 ו-37 – בטלים;

פרק ה': רשויות מקומיות

7. בפקודת העיריות⁶ –

(1) בסעיף 3, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) השר לא יכריז כי תושבי אזור שמספרם אינו עולה על חמשת אלפים יהיו עיריה";

(2) בסעיף 9, אחרי "הרחבת תחום עיריה" יבוא "להלן בפרק זה – עיריה קולטת", ובסופו יבוא "להלן בפרק זה – רשות מקומית מעבירה";

(3) אחרי סעיף 9 יבוא:

⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 136.

⁶ דיני מרינת ישראל, נוסח חדיש 8, עמ' 197; ס"ח התשנ"ט, עמ' 90.

9א. השר רשאי לאשר הסדרים בין רשות מקומית מעבירה לבין עירייה קולטת לענין העברת חלק מהכנסות העירייה הקולטת מארנונה כללית ומהיטלי השבחה, לרשות המקומית המעבירה, והכל לתקופה, בתנאים ובשיעורים כפי שיקבע, ובלבד שהסדרים כאמור לא יכללו העברה של הכנסות מארנונה כללית בשל נכסים מסוג מבנה מגורים או הנמצאים באזורי מגורים; בסעיף זה, "הכנסות מהיטלי השבחה" – הכנסות שמקבלת העירייה הקולטת באמצעות הועדה המקומית לפי סעיף 24 וסעיף 12 לתוספת השלישית לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965⁷;

"הלוקת הכנסות בין רשויות מקומיות"

(4) אחרי סעיף 146 יבוא:

"הסדר נושים 146א. לבקשת נושה של עירייה או לבקשת שר הפנים, באישור שר המשפטים, רשאי בית המשפט לקבוע כי הוראות סעיף 233 לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983⁸, יחולו, בשינויים המחויבים, על עירייה."

8. בפקודת המועצות המקומיות⁹ –

תיקון פקודת המועצות המקומיות – מס' 26

(1) בסעיף 1(ב), במקום "עולה על שלושת אלפים, זולת אם נתקיימו תנאים ונסיבות מיוחדים" יבוא "עולה על חמשת אלפים";

(2) בסעיף 7, אחרי "סעיף 6" יבוא "והוראות סעיף 9א לפקודת העיריות";

(3) אחרי סעיף 39 יבוא:

"הסדר נושים 39א. לבקשת נושה של מועצה מקומית או לבקשת שר הפנים, באישור שר המשפטים, רשאי בית המשפט לקבוע כי הוראות סעיף 233 לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983, יחולו בשינויים המחויבים, על המועצה המקומית."

9. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, בתוספת השלישית, סעיף 10א – בטל.

תיקון חוק התכנון והבניה – מס' 48

10. בחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), התש"ם-1980¹⁰ –

תיקון חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) – מס' 2

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "הפרשי הצמדה", בפסקאות (1) ו-(2), במקום "תוספת לארנונה לפי שיעור העליה של המדר" יבוא "עדכון הארנונה לפי שיעור השינוי של המדר", ובפסקה (3), במקום "תוספת לתשלום החובה לפי שיעור העליה של המדר" יבוא "עדכון תשלום החובה לפי שיעור השינוי של המדר";

(ב) בהגדרה "תשלומי פיגורים", "אחרי 0.5% לחודש" יבוא "או בשיעור אחר כפי שקבעו שר הפנים ושר האוצר", ובמקום "בתוספת" יבוא "בהוספה או בהפחתה של";

(2) בסעיף 4(ב), אחרי "18% לשנה" יבוא "או בתוספת ריבית בשיעור אחר כפי שקבעו שר הפנים ושר האוצר והכל" ובמקום "שילמו" יבוא "התשלום".

⁷ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשנ"ט, עמ' 93.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 761.

⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח התשנ"ט, עמ' 91.

¹⁰ ס"ח התש"ם, עמ' 46; ק"ת התשמ"ז, עמ' 58.

11. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יערי התקציב),
התשנ"ג-1992¹¹, בסעיף 9 -

(1) בשנת 2000, במקום הרישה של סעיף קטן (ב), עד המילים "לשם התייעלות",
יבוא:

"רשות מקומית תקבע את סכומי הארנונה הכללית לשנת 2000, בהתאם לכללים
שייקבעו בתקנות לפי סעיפים 8(ב) ו-9(א), והיא רשאית לעשות בן או לתקן
החלטה שקיבלה בענין זה ולפרסמה עד יום ט' באדר א' התש"ס (15 בפברואר
2000), על אף האמור בכל דין";

(2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) על אף האמור בסעיפים 4 ו-5 לפקודת מסי העיריה ומסי הממשלה
(פטורין), 1938¹², רשאים השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע
כללים שלפיהם תוטל ארנונה כללית בשל הנכסים המפורטים בסעיפים
האמורים; בכללים כאמור ייקבע שיעור הארנונה שיוטל על סוגי הנכסים, כולם
או חלקם, דרך כלל או לסוגי רשויות מקומיות, ויכול שעל פי אותם כללים תוטל
ארנונה בסכום אפס";

(3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) תחילתם של הכללים לפי סעיף קטן (ג), בראשית שנת הכספים 2000, גם
אם נקבעו במהלכה".

12. תחילתו של סעיף 3(ב) לפקודת העיריות, כנוסחו בסעיף 7(1) לחוק זה, ושל סעיף 1(ב)
לפקודת המועצות המקומיות, כנוסחו בסעיף 8(1) לחוק זה, ביום כ"ו באייר התש"ס (1 ביוני
2000).

פרק ו': תשתיות תחבורה ומים

13. בפקודת התעבורה, התשכ"א-1961¹³ -

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "אוטובוס ציבורי" יבוא:

"מסוף לתחבורה ציבורית" - מתחם המשמש כתחנת מוצא ויעד לקו שירות או
המשמש כמקום מעבר לנוסעים בין קו שירות אחד לאחר;

"חניה תפעולית" - חניה לאוטובוסים לפני כניסתם לרציפי הנוסעים;

"תחנה מרכזית" - מסוף לתחבורה ציבורית ובו חניה תפעולית, המאפשר לנוסע
קישור, בין קווי שירות בין-עירוניים או בין קווי שירות עירוניים, בינם לבין
עצמם, או בין קווי שירות בין-עירוניים לבין קווי שירות עירוניים, והוא
תחנת מוצא בעבור קו שירות בין-עירוני אחד או יותר, ועשויים להימצא בו
מיתקני שירות להפעלת קווי השירות כגון חניה, תדלוק, קופות, משרדים
וכדומה;

"מיתקן תחבורתי" - מסוף לתחבורה ציבורית או תחנה מרכזית";

(2) אחרי סעיף 16 יבוא:

¹¹ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10.

¹² ע"ר 1948, תוס' 1, עמ' 27.

¹³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

"סימן ה': רשיון למיתקן תחבורתי

16.א. (א) לא יחזיק אדם ולא יפעיל מיתקן תחבורתי, אלא אם כן קיבל רשיון מאת המפקח על התעבורה לפי סעיף זה, ובהתאם לתנאיו.

מיתקן תחבורתי

(ב) שר התחבורה יקבע תנאים למתן רשיון למיתקן תחבורתי לרבות לענין תקופת תוקפו, מתוך מגמה להבטיח שירות תקין, סדיר והוגן לנוסעים בתחבורה הציבורית ולמשתמשים אחרים במיתקן.

(ג) המפקח על התעבורה רשאי לבטל רשיון שניתן לפי סעיף זה, או להתלותו, לתקופה שקבע, אם נוכח שהופר תנאי מתנאיו או מטעמים של טובת ציבור המשתמשים.

16.ב. (א) סבר המפקח על התעבורה כי תפעולו התקין של קו שירות, קיומה של תזורות או טעמים של טובת הציבור מחייבים שימוש במיתקן תחבורתי, רשאי הוא לחייב את מחזיק או מפעיל המיתקן התחבורתי לאפשר שימוש במיתקן בידי כל בעל רשיון קו שירות, וכן לקבוע את אופן השימוש בו ואת היקפו.

שימוש במיתקן תחבורתי

(ב) מחזיק או מפעיל מיתקן תחבורתי, שנעשה שימוש במיתקן תחבורתי שלו לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי לדרוש מחזיר סביר בשל השימוש; באין הסכמה על המחזיר – יקבעו שר התחבורה ושר האוצר את המחזיר על בסיס העלות הכוללת של השימוש, בתוספת רווח סביר.

14. בחוק המים, התשי"ט-1959¹⁴, במקום טעיף 35א יבוא:

תיקון חוק המים – מס' 12

35א. (א) בסעיף זה –

"חובת רכישת מים ומתן שירותי תשתית

"תשתית מים" – מיתקנים ומערכות להולכה, להספקה ולאגום של מים;

"שירותי תשתית" – מתן אפשרות להשתמש בתשתית מים לצורכי הספקה, הולכה ואגום של מי קולחין.

(ב) לשם קיום הפקה, הספקה או צריכה סדירות ויעילות של מים, הולחם, או ניצול מיטבי של תשתיות מים, רשאי נציב המים –

(1) להורות לבעלים, למפעיל או למחזיק בתשתית מים (להלן – בעל תשתית), לטפק שירותי תשתית למפיק או לטפק מים שעליו הורה נציב המים;

(2) להורות לבעל תשתית שהוא גם ספק מים, לרכוש מים מאדם שעליו הורה הנציב או להורות לאדם האמור למכור את המים לבעל התשתית; בהעדר הסכמה בין הצדדים על מחיר המים שעל רכישתם או על מכירתם הורה, רשאי נציב המים, באישור שר האוצר או מי שהוא הסמיכו לכך, להורות על המחיר שבו יימכרו המים כאמור; אין בהעדר הסכמה על מחיר המים כדי למנוע או לעכב את ביצוע הוראות הנציב; הוראת

¹⁴ ס"ח התשי"ט, עמ' 169.

נציב המים לפי סעיף קטן זה לא יהיה בה כדי לפגוע פגיעה משמעותית במי שעליו הורה ויכול שתהיה בתנאים ולתקופה כפי שקבע; הוראה עצמו נפגע מהחלטת נציב המים רשאי לערור עליה לפני בית הדין;

(ג) הוראה לפי סעיף קטן (ב) המתייחסת לתשתית מים המצויה בתחום רשות מקומית והשייכת לה (להלן – שירותי תשתית של רשות מקומית) תינתן בהסכמת שר הפנים.

(ד) נציב המים יקבע בהוראה את התנאים למתן שירותי התשתית ולרכישת מים לפי סעיף זה, לרבות סוג המים, כמותם, איכותם ומועדי מתן השירותים, וזאת בהתאם למחיר שנקבע לפי סעיף קטן (ב2) או בהתאם לתעריפים שנקבעו לפי סעיף קטן (ו).

(ה) ניתנה הוראה לפי סעיף קטן (א) וסירב או עיכב מי שניתנה לי ההוראה את ביצועה, יהיה מי שלטובתו ניתנה ההוראה זכאי, בלי לגרוע מכל סעד אחר, לפנות לבית הדין לשם אכיפת ההוראות נציב המים.

(ו) שר התשתיות הלאומיות בהסכמת שר האוצר, ובכל זנוגע לשירותי תשתית של רשות מקומית – גם בהסכמת שר הפנים, יקבע תעריפים לשירותי תשתית, לפי עלותם; תעריפים כאמור יכול שיתייחסו לעלות כלל השירותים הניתנים על ידי בעל תשתית, לסוגי שירותים או לכל שירות בנפרד.

15. תחילתו של סעיף 13 ביום כ"ה באדר ב' התש"ס (1 באפריל 2000). תחילה

פרק ז': איכות הסביבה

16. בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984¹⁵ –

(1) בסעיף 11(א), במקום "להלן – ההיטל" יבוא "בסעיף זה – ההיטל";

(2) אחרי סעיף 11 יבוא:

11א. (א) בסעיף זה –
"היטל על הטמנת פסולת מוצקה

"אתר לסילוק פסולת" – מקום המשמש לפינוי ולסילוק פסולת מוצקה;

"הטמנה", של פסולת מוצקה – פינוי וסילוק של פסולת מוצקה למעט השבה;

"השבה" – טיפול בפסולת מוצקה באחת מדרכים אלה:

(1) שריפה בכבשן;

(2) עיבודה לצורכי מיחזור או לשימוש חוזר;

(3) עיבודה בטכנולוגיה אחרת לשם הפקת משאבים;

"פסולת מוצקה" – פסולת, פסולת בנין וגרוטות רכב.

(ב) השר לאיכות הסביבה יקבע בתקנות היטל על הטמנת פסולת מוצקה (בסעיף זה – ההיטל) שיוטל על מי שמחזיק או מנהל אתר לסילוק פסולת; שיעור ההיטל, אופן הצמדתו ודרכי גבייתו ייקבעו בהסכמת שר האוצר.

¹⁵ ס"ח התשמ"ד, עמ' 142.

- (ג) בתקנות יכול שייקבעו שיעורים שונים לסוגי פסולת מוצקה ולסוגי אתרים לסילוק פסולת.
- (ד) על גביית הזיטל תחול פקודת המסים (גביה)¹⁶.
- (ה) אין בתשלום קנס שהוטל לפי סעיף 13(א) כדי לפטור מתשלום ההיטל¹⁷;
- (3) בסעיף 3(א), אחרי פסקה (5) יבוא:
- "(6) אינו מקיים חובת תשלום היטל על הטמנת פסולת מוצקה שנקבעה בהתאם להוראות סעיף 11א";
- (4) בסעיף 19, במקום "10 ר"ו" יבוא "10, 11 ר"ו"א".

פרק ח': תקשורת

17. בחוק הבזק, התשמ"ב-1982¹⁷ -
- (1) בסעיף 1 -
- (א) בהגדרה "אישור סוג", במקום "של החברה" יבוא "של בעל רשיון כללי";
- (ב) בהגדרה "ציוד קצה", בכל מקום, במקום "של החברה" יבוא "של בעל רשיון כללי";
- (2) בסעיף 4 -
- (א) בסעיף קטן (ב), ברישה, אחרי "כמתן רשיון" יבוא "ובקביעת התנאים בו";
- (ב) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ד) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב), (ה) או סעיף 59 ובהביאו בחשבון, בין השאר, את השיקולים האמורים בסעיף קטן (ב), רשאי השר לקבוע הוראות בדבר הגבלות ותנאים לענין החזקה, העברה או רכישה של אמצעי שליטה במבקש רשיון או בבעל רשיון, לרבות בידי בעל רשיון אחר או בעל זיכיון לפי חוק זה או בידי מי שמשדר שידורים לציבור לפי כל דין, או בעל ענין בכל אחד מהם, והכל במישרין או בעקיפין; קביעה לפי סעיף קטן זה יכול שתהיה בתקנות או ברשיון; בסעיף קטן זה -
- "אמצעי שליטה" - כמשמעותם בסעיף 6א;
- "בעל ענין" - מי שמחזיק, בין לבד ובין יחד עם אחרים, בין במישרין ובין בעקיפין, באמצעות גאמן או שלוח או בכל דרך אחרת, ב-5% או יותר מסוג מסוים של אמצעי שליטה.
- (3) הורה השר כי רשיון יוענק בדרך של מכרז כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להורות כי בחירת בעל הרשיון תתבסס, בין השאר, על גובה סכום דמי רשיון שיציעו המתמודדים במכרז¹⁸;
- (3) בסעיף 4א -
- (א) בסעיף קטן (ב), במקום "של החברה" יבוא "של בעל רשיון כללי";

¹⁶ חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1374.

¹⁷ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

(ב) בסעיף קטן (ג), בפסקה (1), במקום "של החברה" יבוא "של בעל רשיון כללי";

(4) אחרי סעיף 4 יבוא:

14. (א) השר רשאי לקבוע רשימת שירותי בוק בסיסיים, אשר ראוי כי יינתנו לכלל הציבור (להלן – סל שירותים לכלל הציבור).

(ב) (1) קבע השר סל שירותים לכלל הציבור, רשאי הוא להורות לבעל רשיון כללי ליתן שירות על פי רשיונו, הנכלל בסל, באזורים או בישוכים נוספים על אלה שבהם הוא נותן את שירותיו.

(2) השר יורה כאמור בפסקה (1) רק לאחר שבחן חלופות לענין זה, ושוכנע כי טובת הציבור מחייבת זאת, וכשים לב לכל אחד מאלה:

(א) לתחרות בתחום הבוק;

(ב) לצורכי הציבור המתגורר באזורים המרוחקים ממרכז הארץ ורילי אוכלוסייה;

(ג) להיקף מתן השירותים בירי בעל הרשיון ויכולותיו הטכנולוגיות והכלכליות;

(3) הוראה לפי סעיף קטן זה תינתן לאחר שניתנה לבעל הרשיון הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ג) (1) השתכנע השר כי התקיימו כל אלה:

(א) התבססה תחרות של ממש במתן שירות הכלול בסל שירותים לכלל הציבור;

(ב) קיימים אזורים שבהם ניתן שירות שבסל השירותים לכלל הציבור על ידי בעל רשיון כללי אחד בלבד;

(ג) עלות מתן שירות כאמור על ידי אותו בעל רשיון כללי האמור בכל הארץ עולה על התועלת הנובעת לו ממתן אותו שירות וכי עקב זאת נדרשת התערבותו של השר;

רשאי הוא לקבוע כי על בעל רשיון כללי אחר, הנותן אותו שירות שלא בכל הארץ, להשתתף במימון מתן השירות באזורים כאמור;

(2) קבע השר כאמור, רשאי הוא לקבוע הוראות בדבר אופן מימוש ההשתתפות במימון והיקפה;

(3) קביעה לפי סעיף קטן זה טעונה הסכמת שר האוצר ואישור ועדת הכספים של הכנסת.

(ד) הוראות סעיף זה יחולו גם על מבקש רשיון כללי, בשינויים המהויבים.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע ממכלול חובותיו של בעל רשיון כללי, לרבות הוראות בדבר חובותיו לתת שירות לכל דורש, לפי רשיונו או לפי כל דין;

(5) במקום סעיף 5 יבוא:

5. (א) בסעיף זה –
"בעל זיכיון" – כהגדרתו בסעיף 6א, לרבות בעל רשיון לשירות לודיין כהגדרתו בסעיף 6ג;

"קישור-גומלין ושימוש במיתקן בוק של אחר

"קישור-גומלין" – חיבור בין רשת בוק ציבורית של בעל רשיון אחר לבין רשת בוק ציבורית של בעל רשיון אחר, באופן פיזי או לוגי, המאפשר העברת מטרי בוק בין המנויים של בעלי הרשיון, או מתן שירותים בידי בעל רשיון אחד למנויו של בעל רשיון אחר;

"רשת בוק ציבורית" – מערכת של מיתקני בוק של בעל רשיון כללי, המשמשת או המיועדת לשמש למתן שירותי בוק לציבור.

(ב) השר רשאי, לשם הבטחת התחרות בתחום הבוק ורמת השירותים בו, ובשים לב לענינו של הציבור ולענינם של בעלי הרשיון הנוגעים בדבר –

(1) לקבוע כי בעל רשיון חייב לאפשר קישור-גומלין לרשת הבוק הציבורית שלו וליתן הוראות בדבר אופן ביצוע קישור-גומלין והיקפו, וכן בדבר פעולות והסדרים נלווים למימוש קישור-גומלין; קביעה או מתן הוראות לפי פסקה זו יכול שייעשו ברשיון, בהוראת מינהל או בתקנות, לפי הענין;

(2) לקבוע בתקנות, בהסכמת שר האוצר, תשלומים בעד קישור-גומלין, וכן הוראות בדבר דרכים לחישוב התשלומים, מרכיביהם והיחסים ביניהם, והוראות בדבר אופן הצמדת התשלומים למדד המחירים לצרכן, לרבות אפשרות של קביעת מקדם התייעלות לחברה בשיעור ובאופן שייקבע בתקנות.

(ג) לא נקבעו הוראות לפי סעיף קטן (ב1), בין בכלל ובין לגבי ענין מסוים, יקבעו בעלי הרשיון הנוגעים בדבר בהסכם את התנאים בדבר קישור-גומלין, ובאין הסכמה, רשאי השר להורות להם בהתאם לסמכותו לפי סעיף קטן (ב1).

(ד) נקבעה חובת קישור-גומלין לפי סעיף קטן (ב1) ולא נקבעו בתקנות תשלומים לפי סעיף קטן (ב2), רשאי בעל רשיון לדרוש מחיר סביר בעד קישור-גומלין אל רשת הבוק הציבורית שלו; באין הסכמה בין בעלי הרשיון הנוגעים בדבר, יורה השר על המחיר בהתבסס על עלות קישור-הגומלין, לפי שיטת חישוב שיוורה עליה, בתוספת רווח סביר, ואולם רשאי השר להורות כי בנסיבות הענין יישא כל צד בעלויותיו לענין זה; על הוראת השר לפי סעיף קטן זה ניתן לערער בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לבעל הרשיון ההודעה על ההוראה, בפני בית המשפט המחוזי; על פסק דינו של בית המשפט ניתן לערער בשאלה משפטית.

(ה) מחיר סביר אשר רשאי בעל רשיון לדרוש כאמור בסעיף קטן (ד) יהיה בלתי מפלה, ואולם תתאפשר העדפה המותרת על פי כל דין או בנסיבות מיוחדות בהתאם לתנאים שנקבעו ברשיונו לענין זה.

(ו) היה ביצוע פעולות בוק או מתן שירותי בוק בידי בעל רשיון אחד, או ביצוע שידורים בידי בעל זיכיון, כרוך בשימוש, שאינו קישור-גומלין, במיתקני בוק של בעל רשיון אחר, יחולו על הסדרת שימוש באמור הוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים.

(ז) ניתן רשיון מיוחד לבעל זיכיון, רשאי השר להורות כי יחולו עליו הוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים, כפי שהורה.

5א. (א) בסעיף זה –

”הוערה” – ייעוד תחום של מספרי טלפון לשימושים ולשירותי בוק שונים;

”הקצאה” – אישור לשימוש במספרי טלפון, לרבות שינוי או ביטול של אישור כאמור, וכן העברה של מספרי טלפון מבעל רשיון אחד לאחר;

”מספר טלפון” – קבוצת ספרות בסדר מסוים, לרבות קידומת, אשר חיוגן מיועד לאפשר העברת מסר בוק אל ציוד קצה מסוים או גישה אל שירות בוק מסוים;

”ניידות מספרים” – האפשרות הניתנת למגני של בעל רשיון לשמור על מספר הטלפון שהוקצה לו כאשר הפך להיות מגני של בעל רשיון אחר באותו אזור חיוג, לענין אותו סוג של שירות בוק;

”תכנית מספור” – תכנית להוערה ולהקצאה של מספרי טלפון, קביעת כללי חיוג וניידות מספרים, או חלק מאלה.

(ב) לשם הבטחת התחרות בתחום הבוק ורמת השירותים בו, רשאי השר –

(1) להורות לבעל רשיון בדבר הוערה והקצאה של מספרי טלפון ובדבר כללי חיוג;

(2) להכין ולנהל תכנית מספור וכן להורות לבעל רשיון בדבר הפעלה ויישום של תכנית המספור.

(ג) השר רשאי לקבוע, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אגרות בעד הקצאה של מספרי טלפון לבעל רשיון, ככל שהדבר יידרש לשם הבטחת שימוש יעיל במשאבי המספור.

(ד) בלי לגרוע מהוראות כל דין, לרבות הוראות ברשיון שניתן לפי חוק זה רשאי השר להורות כי כל בעל רשיון יישא בהוצאות, כולן או חלקן, הנגרמות לו בשל מילוי הוראות לפי סעיף קטן (ב), ולענין ניידות מספרים, אם ייגרמו לבעלי הרשיון הנוגעים בדבר הוצאות משותפות, רשאי הוא להורות כי יישאו בהן בעלי הרשיון באופן שורה;

- (6) בסעיף 16, סעיף קטן (ה) – בטל;
- (7) בסעיף 6ט(א), בפסקה (4), בסופה יבוא "לרבות בידי בעל רשיון או בעל זיכיון אחר או בידי מי שמשדר שידורים לציבור לפי כל דין, או בעל ענין בכל אחד מהם, והכל במישרין או בעקיפין";
- (8) בסעיף 6כא(א), בסופו יבוא "בשידור קרקעי או בשידור לווייני, למעט בשידור מוצפן שקליטתו מותנית בתשלום";
- (9) בסעיף 6לד(ב), במקום "על בסיס העלות הכוללת של השימוש בתוספת רווח סביר" יבוא "בהתבסס על עלות השימוש, לפי שיטת חישוב שיוורה עליה, בתוספת רווח סביר";
- (10) בסעיף 6מב, במקום "היובים כספיים" יבוא "עיצומים כספיים";
- (11) בסעיף 6נה(ב), במקום "תחול הוראת סעיף 5(ב)" יבוא "יחולו הוראות סעיף 5(ד) ו־ה)".

(12) אחרי סעיף 15 יבוא:

15א. (א) נקבעו תשלומים לפי סעיפים 15(א) או 15(ג) בעד שירותי בזק הניתנים בידי בעל רשיון (בסעיף זה – שירותי הבזק), רשאי השר, בהתייעצות עם שר האוצר, לאשר לבקשת בעל הרשיון סל תשלומים חלופי למקבץ של שירותי הבזק; על אישור לפי סעיף קטן זה לא יחולו הוראות סעיף 15(א).

(ב) חיוב מנוי של בעל רשיון לפי סל התשלומים החלופי כאמור בסעיף קטן (א), יהיה טעון הסכמתו של המנוי.

(ג) הוראות סעיף 15(ה) יחולו, בשינויים המחויבים, לענין פרסום סל תשלומים חלופי שאושר לפי סעיף קטן (א).";

(13) אחרי סעיף 37 יבוא:

"פרק ז: עיצומים כספיים

37א. בפרק זה – הגדרות

"בעל הרשיון" – לענין סעיפים 37ד, 37ז, 37ח ו־37ת, לרבות מי שקיבל אישור סוג לפי סעיף 4א;

"הפרשי הצמדה וריבית" – כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹⁸;

"המנהל" – המנהל הכללי של משרד התקשורת.

37ב. (א) (1) השר רשאי לקבוע ברשיון כי תנאי מתנאי הרשיון הנוגע לטיב שירות הבזק הניתן בידי בעל הרשיון או לאופן מתן השירות או לזמינותו יסומן כתנאי שירות וכן רשאי הוא לשנות קביעת תנאי שיומן ברשיון כתנאי שירות; קביעה כאמור או שינויה לא ייעשו אלא אם כן ניתנה לבעל הרשיון הזדמנות להשמיע את טענותיו;

¹⁸ ס"ח התשכ"א, עמ' 192; התשמ"ט, עמ' 52.

(2) היה למנהל יסוד סביר להניח כי בעל רשיון הפר תנאי שסומן כתנאי שירות, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור אלפית אחת מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין, כשהוא מוכפל במספר הימים שבהם נמשכת ההפרה ובמספר המנויים, או מבקשי השירות אשר ההפרה האמורה נוגעת לענינם, ובלבד שסכום העיצום הכספי שיוטל לא יעלה על שיעור שהוא פי שניים מהשיעור הקבוע בסעיף קטן (ב) לכל שלושים ימים או לכל חלק מהם, שבו נמשכת ההפרה.

(ב) היה למנהל יסוד סביר להניח כי בעל רשיון עשה אחד מאלה, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור פי שלושים וחמישה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין:

- (1) הפר הוראה של צו שניתן לפי סעיף 74;
- (2) הפר הוראה מהוראות סעיף 5, או תקנה, קביעה או הוראה שנקבעו לפיו או לפי סעיף 5א(ב);
- (3) הפר הוראה שניתנה בתקנות לפי סעיפים 12 או 13, או הפר כלל שנקבע לפי סעיף 14;
- (4) הפר תנאי שלא סומן ברשיונו כתנאי שירות;
- (5) לא ביצע הוראה שניתנה בידי השר או המנהל בהתאם לסמכותם לפי הרשיון בתוך הזמן שקבעו בהוראה.

(ג) היה למנהל יסוד סביר להניח כי מי שקיבל אישור סוג לפי סעיף 44 הפר תנאי מתנאי אישור הסוג, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור פי עשרה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין.

37ג. (א) בהפרה כאמור בסעיפים 37ב(ב) או (ג) ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לגביה עיצום כספי בשיעור החלק החמישים מעיצום כאמור לכל יום נוסף שבו נמשכת ההפרה.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף סכום השווה למחצית העיצום הכספי שניתן להטיל על הפרה ראשונה; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרה נוספת לפי סעיף 37ב, אשר נקבע לגביה עיצום כספי, בתוך שנתיים מהיום שהוטל עיצום כספי על ההפרה הראשונה.

37ד. עיצום כספי ישולם על פי דרישת המנהל בכתב, בתוך 30 ימים ממועד קבלתה; הדרישה תוצא לאחר שהודע לבעל הרשיון על הכוונה להוציאה, וניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו.

דרישת העיצום הכספי ותשלומו

37ה. לא שולם עיצום כספי במועד, ייתוספו לו, לגבי תקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית.

הפרשי הצמדה וריבית

¹⁹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

- גביה 137. (א) עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה.
- (ב) בלי לגרוע מסמכויות הגביה לפי כל דין, רשאי המנהל לגבות עיצום כספי בדרך של מימוש הערבויות שהמציא בעל הרשיון לפי הזראות רשיונו, כולן או מקצתן.
- שמירת אחריות פלילית 137. (א) תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריותו הפלילית, לפי כל דין, של בעל הרשיון.
- (ב) הוגש נגד אדם כתב אישום על עבירה לפי דוק זה, לא יחויב בשלה בתשלום עיצום כספי, ואם שילם – יוחזר לו העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.
- ערעור על עיצום כספי 137. (א) על דרישה לתשלום עיצום כספי ניתן לערער לבית משפט השלום, בתוך 30 ימים מיום שהודיע לבעל הרשיון על הטלת העיצום הכספי.
- (ב) אין כהגשת ערעור כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך המנהל או הורה בית המשפט אחרת.
- (ג) התקבל הערעור, יוחזר סכום העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, מיום תשלומו ועד יום החזרתו.
- (ד) על החלטת בית המשפט בערעור ניתן לערער כרשות לבית המשפט המחוזי ובית המשפט ידון בערעור בשופט אחד.¹⁴
- (14) בסעיף 54, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ה) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע חובה ותנאים לתשלום ריבית פיגורים, הפרשי הצמדה והוצאות גביה על תמלוגים אשר לא שילם בעל רשיון במועד שנקבע לכך."¹⁵
- (15) סעיף 55 – בטל.
18. שר התקשורת, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יתקין תקנות לענין סעיף 6מב לחוק הבזק, התשמ"ב-1982, כנוסחו בסעיף 17(10) לחוק זה, עד יום כ"ד באדר א' התש"ס (1 במרס 2000).
- חובה להתקין תקנות
- פרק ט': בלו על דלק
19. בחוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958²⁰ –
- (1) בסעיף 2, האמור בו יסומן "א)" ואחריו יבוא:
- "(ב) שר האוצר רשאי לקבוע בצו כי יצרן יסמן, בדרך, במקום ובמועד שיקבע, סוגים מסוימים של דלק המיועד למטרות מסוימות שיקבע (להלן – דלק חב סימון).
- (ג) קבע שר האוצר כאמור בסעיף קטן (ב), לא ישתמש אדם בדלק חב סימון אלא למטרות שנקבעו לאותו דלק."²⁰

²⁰ ס"ח התשי"ח, עמ' 160.

(2) במקום סעיף 23 יבוא:

"סמכויות עזר 23. (א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה, רשאי המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך -

(1) לדרוש מידע ומסמכים וכן ליטול רוגמאות דלק, ככל הדרוש לביצוע הוראות חוק זה, מכל אדם שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא מייצר דלק או מוכר דלק או משתמש בדלק חב סימון או בדלק הפטור מבלו בהתאם לצו לפי סעיף 9 או בדלק המשמש לייצור מוצרים;

(2) להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח שהוא משמש מקום לייצור דלק או למכירתו או לשימוש בו כמפורט בפסקה (1);

(3) לבדוק דלק ברכב מנועי, למעט ברכב פרטי, כהגדרתם בסעיף 1 לפקודת התעבורה; ואולם ניתן לבדוק דלק ברכב פרטי הנמצא במקום שבו משתמשים בדלק חב סימון.

(ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה, רשאי המנהל או מי שהוא הסמיך -

(1) לחקור כל אדם שלדעתו קשור לביצוע עבירה כאמור, או שיש לו מידע לגבי עבירה כאמור, או שעשוי להיות לו מידע לגבי עבירה כאמור; על חקירה לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)²¹;

(2) לתפוס חפץ, דלק או מסמך (להלן - חפץ), הקשור לביצוע עבירה כאמור.

23א. (א) נתפס חפץ לפי סעיף 23, רשאי מי שהחפץ נתפס ממנו לפנות לבית משפט שלום כדי שיוורה על החזרת החפץ לידיו.

(ב) המנהל או מי שהחפץ נתפס ממנו, רשאים לערור על החלטת בית המשפט לפי סעיף קטן (א) לפני בית המשפט המחוזי אשר ירון בערר בשופט אחד.

(ג) על החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף קטן (ב) ניתן לערור לפני בית המשפט העליון, שידון בערר בשופט אחד, אם ניחנה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט העליון²¹;

(3) אחרי סעיף 25 יבוא:

25א. (א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי מכר אדם דלק חב סימון שלא למטרות שנקבעו בצו לפי סעיף 2(ב), רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור הקנס הקבוע בסעיף 16(א)3 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), או פי שלושה מסכום הבלו שנחסך, לפי הגבוה.

²¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ל"ד, עמ' 439.

(ב) היה למנהל יסוד סביר להניח כי השתמש אדם שימוש שאינו מכירה בדלק חב סימון שלא למטרות שנקבעו בצו לפי סעיף 2(ב), רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור הקנס הקבוע בסעיף 61(א1) לחוק העונשין.

(ג) בסעיף זה ובסעיפים 25 עד 25ה, "המנהל" – לרבות מי שהוא הסמיך לענין זה.

25ב. עיצום כספי ישולם, לפי דרישת המנהל בכתב, בתוך שלושים ימים מיום קבלת הדרישה; הדרישה תוצא לאחר שהודע למי שאליו נועדה על הכוונה להוציאה וניתנה לו הזדמנות נאותה לטעון את טענותיו.

דרישת העיצום
הכספי ותשלומו

25ג. לא שולם העיצום הכספי במועד, ייתוספו עליו הפרשי הצמדה לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (להלן – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

הפרשי הצמדה
ורבית

25ד. (א) על דרישה לתשלום עיצום כספי ניתן לערער בפני בית משפט שלום.

ערעור על
עיצום כספי

(ב) הערעור יוגש בתוך שלושים ימים מיום שהודע על הטלת העיצום הכספי.

(ג) אין בערעור כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

(ד) התקבל הערעור, יוחזר סכום העיצום הכספי וייתוספו עליו הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד ליום החזרתו.

(ה) על החלטת בית משפט השלום בערעור ניתן לערער ברשות בפני בית המשפט המחוזי שידון בערעור בשופט אחד.

25ה. (א) אין בהוראות סעיף 25א כדי לגרוע מסמכותו של המנהל להגיש כתב אישום כאמור בסעיף 26 בשל ההפרה, אם הוא סבור כי הנסיבות מצדיקות זאת, מטעמים שיירשמו.

כתב אישום

(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום על עבירה כאמור בסעיף 26, לא יחויב בשלה בתשלום עיצום כספי ואם שולם, יוחזר לו הקנס וייתוספו עליו הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

25ו. (א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי נמכר דלק חב סימון לשימוש שלא למטרות שנקבעו לגביו, רשאי הוא לאסור על מכירת דלק בכלל או על מכירת סוג מסוים של דלק באותו מקום, לתקופה שירצה.

איסור מינהלי

(ב) איסור המכירה יבוצע לפי דרישת המנהל בכתב; הדרישה תוצא לאחר שהמנהל הודיע למי שאליו נועדה הדרישה על הכוונה להוציאה וניתנה לו הזדמנות נאותה לטעון את טענותיו.

(ג) על איסור מכירה ניתן לערער בפני בית משפט שלום.

(ד) על החלטת בית המשפט ניתן לערער ברשות בפני בית משפט מחוזי.

(ה) לא הוגשה בתוך שלושה חודשים מיום שנאסרה מכירת דלק מסוג מסוים, או בתוך שלושים ימים מיום שנאסרה מכירת דלק בבלל, לפי הענין, תובענה פלילית על עבירה שבגללה נאסרה המכירה, יבוטל האיסור.²²

(4) בסעיף 26, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) מכר אדם דלק חב סימון שלא למטרות שנקבעו בצו לפי סעיף 26, דינו – מאסר 5 שנים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א4) לחוק העונשין."

20. בחוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), התשכ"א-1961²² –

(1) בסעיף 1, בהגדרה "המפקח", במקום "המפקח על הדלק" יבוא "מנהל מינהל הדלק במשרד התשתיות הלאומיות";

(2) בסעיף 2, במקום "שר האנרגיה והתשתית" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(3) בסעיף 3, במקום "שר האוצר" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(4) בסעיף 4 –

(1) ברישה, במקום "שר האוצר" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(2) בפסקה (4), אחרי "ובכלל זה" יבוא "דיווח על הפעלה של תחנת דלק וכן";

(3) בסופו יבוא:

"(5) הגבלות והוראות ברבר מכירת דלק לסוגיו ומקום מכירתו בין שהדלק מיועד להפעלת רכב מנועי ובין אם לאו."

(5) במקום סעיף 7 יבוא:

"עונשין 7. (א) העובר על הוראה מהוראות חוק זה או לפיו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב) מי שעבר עבירה חוזרת על הוראה מהוראות חוק זה או לפיו, דינו – חצי שנת מאסר או קנס כאמור בסעיף 61(א3) לחוק העונשין."

(6) בסעיף 8, ברישה, אחרי "חוק זה" יבוא "או לפיו";

(7) בסעיף 20, במקום "שר האוצר" יבוא "שר התשתיות הלאומיות".

פרק י': עובדים זרים

21. בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991²³ –

(1) בשם החוק, במקום "(העסקה שלא כדין)" יבוא "(איסור העסקה שלא כדין) והבטחת תנאים הוגנים";

(2) לפני סעיף 1 תבוא הכותרת "פרק א': הגדרות";

(3) בסעיף 1 –

²² ס"ח התשכ"א, עמ' 12; התש"ן, עמ' 30.
²³ ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התשנ"ז, עמ' 168.

- (א) במקום ההגדרה "קבלן כוח-אדם" יבוא:
 "קבלן כוח אדם" – כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996;²⁴
 (ב) בסופו יבוא:
 "הועדה" – ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת;
 "השר" – שר העבודה והרווחה;
 (4) אחרי סעיף 1 יבוא:

"פרק ב': תנאים להעסקה

1. לא יעסיק מעביד עובד זר אלא אם כן מילא אחי הוראות סעיפים 1 ו-2.	תנאים להעסקת עובד זר
2. (א) המעביד קיבל אישור ממוסד רפואי במדינת חוץ, שהכיר בו לענין זה שר הבריאות, כי העובד נבדק בדיקה רפואית, בתוך שלושת החודשים קודם כניסתו לישראל, ונמצא שאינו נשא של אחת מהמחלות המנויות בתוספת או הולה בה (להלן – אישור רפואי); לא היה במדינה שממנה הגיע העובד הזר לישראל מוסד רפואי שהוכר כאמור, ייערכו הבדיקות וינתן האישור, באותה מדינה או במדינה אחרת, על ידי מוסד רפואי ישראלי שהכיר בו לענין זה שר הבריאות.	אישור רפואי
(ב) הבדיקות לפי סעיף קטן (א) יבוצעו בהסכמת רשויות הבריאות של המדינה שבה הן מבוצעות.	
(ג) המעביד צירף לבקשה לאשרה ולרשיון לשיבת ביקור למטרת עבודה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952²⁵ (להלן – חוק הכניסה), לעובד שלגביו מוגשת הבקשה, את האישור הרפואי המתייחס אליו.	
(ד) שר הבריאות, בהתייעצות עם השר ועם שר הפנים, רשאי להתקין תקנות לביצוע הוראות סעיף זה, ובכלל זה פרטי הזיהוי שהאישור הרפואי יכלול.	
3. (א) המעביד התקשר עם העובד הזר בחוזה עבודה בכתב, בשפה שהעובד הזר מבין, ומסר לעובד הזר העתק ממנו.	חווה עבודה
(ב) בחוזה יפורטו תנאי העבודה כפי שהוסכמו בין הצדדים כפוף להוראות כל דין, וכן כל אלה:	
(1) זהות המעביד וזהות העובד הזר;	
(2) תיאור התפקיד;	
(3) שכרו של העובד הזר, רכיביו, אופן עדכון השכר לרבות רכיביו ומועדי התשלום;	
(4) רשימת הניכויים משכר העבודה;	

²⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.
²⁵ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

(5) תשלומים של המעביד ושל העובד הזר כעבור תנאים סוציאליים של העובד;

(6) תאריך תחילת העבודה ותקופת העבודה;

(7) אורכו של יום העבודה הרגיל או שבוע העבודה הרגיל של העובד הזר לרבות יום המנוחה השבועי;

(8) תנאים לענין היעדרות בתשלום, לרבות חופשות, ימי חג וימי מחלה;

(9) חובותיו של המעביד לפי סעיפים וד ו-ז ולפי סעיף ויא, ככל שהן חלות עליו.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות הסכם קיבוצי או צו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957²⁶, החלים על העובד הזר והמעביד, או מהוראות כל דין.

(ד) השר רשאי לקבוע הוראות משלימות לענין סעיף זה וסעיף 11 לרבות קביעת ענינים נוספים שחובה שייכתבו בחוזה עבודה כאמור, וכן תנאים שאין לכלול בחוזה העבודה, ושם נכללו – יהיו בטלים, והכל לשם הבטחת תנאים הוגנים לעובד הזר ובהתחשב בהוראות כל דין, הסכם קיבוצי או צו הרחבה כאמור בסעיף קטן (ב).

וד. (א) המעביד הסדיר, על חשבונו, לעובד הזר למשך כל תקופת עבודתו אצלו, ביטוח רפואי שיכלול סל שירותים שקבע שר הבריאות לענין זה בצו; ורשאי שר הבריאות בהסכמת שר האוצר לקבוע כי הכיטוח הרפואי יכלול שירותי בריאות נוספים על אלה הקבועים בסל השירותים.

ביטוח רפואי

(ב) קבע שר הבריאות סל שירותים לפי סעיף קטן (א) תחול חובה על המעביד להסדיר לעובד הזר ביטוח בריאות כאמור בצו שקבע עוד תום שישה חודשים מיום פרסום הצו.

(ג) המעביד רשאי לנכות משכרו של העובד הזר סכום שהוציא או שהתחייב להוציא בפועל כדמי כיטוח רפואי כאמור, בשיעור שלא יעלה על השיעור שקבע השר, בין דרך כלל ובין לסוגים.

(ד) הוראות סעיף זה יחולו כל עוד לא קבע שר הבריאות הסדרים מיוחדים לעובדים זרים לפי סעיף 56(א)(ד) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994²⁷.

זה. (א) המעביד העמיד, על חשבונו, לשימוש העובד הזר, מגורים הולמים למשך כל תקופת עבודתו אצלו ועד מועד שלא יפחת משבעה ימים לאחר סיומה, ואם נותרו מיום סיום העבודה ועד סיום תקופת שהייתו של העובד הזר בישראל פחות משבעה ימים – עד מועד שלא יפחת ממספר הימים שנותרו.

מגורים הולמים

²⁶ ס"ח התשי"ז, עמ' 63(86).

²⁷ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

(ב) המעביד רשאי לנכות משכרו של העובד הור סכום להחזר הוצאות שהוציא או שהתחייב בהן בפועל, למגורים כאמור, בשיעור שלא יעלה על השיעור שקבע השר, בין דרך כלל ובין לסוגי עובדים זרים.

(ג) (1) השר, רשאי לפטור מעביד מהחובה המוטלת עליו בסעיף קטן (א) כלפי עובדים המועסקים בתפקידים מסוימים שקבע, או ששכרם עולה על סכום שקבע; פטור לפי סעיף קטן זה יכול שיינתן דרך כלל בתקנות, או לגבי עובד זר מסוים;

(2) מעביד שלא העמיד מגורים הולמים לעובד הור בשל פטור שקיבל לפי פסקה (1) ישלם לעובד הור תשלום בעבור מגורים הולמים בסכום שייקבע; סכום שנקבע לפי סעיף קטן זה יהיה צמוד למדר כפי שיקבע השר.

(ד) השר רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר הבריאות, שר הפנים ושר הבינוי והשיכון אמות מידה מחייבות למגורים הולמים, לרבות בדבר תנאי בטיחות ותברואה.

10. (א) מי שמעביד עובד זר יחזיק במקום העבודה שבו מועסק העובד הור עותק של חוזה העבודה עם העובד הור ותרגום נכון שלו בשפה העברית, וכן מסמכים נוספים שקבע השר; ואולם רשאי המעביד להחזיק את המסמכים האמורים במקום שבו הוא מנהל את עסקיו ובלבד שהודיע על כך בכתב למי שקבע השר; ההודעה תכלול גם את המען שבו יוחזקו המסמכים כאמור.

(ב) השר רשאי לקבוע סוגי מסמכים שחובה על המעביד להחזיק כאמור בסעיף קטן (א).

11. תקנות לפי סעיפים 10 ו-11 יותקנו באישור הועדה.

פרק ג': חיוביו של מעביד כלפי הרשויות

12. (א) השר, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים, ובאישור הועדה רשאי לקבוע חובת המצאה של ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת (להלן – ערובה); לטובת המדינה להבטחת מילוי חובותיו של מעביד כלפי העובד הור, לרבות סוגה, תנאיה, סכומה, נוסחה, מוערים להמצאתה, חילוטה והוראות לענין השימוש בכספי החילוט.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים ובאישור הועדה, רשאי לקבוע כי ערובה שהמציא מעביד בישראל בקשר להעסקת עובד זר לפי חוק אחר תשמש להבטחת מילוי חובותיו לפי חוק זה; בתקנות לפי סעיף קטן זה יכול שייקבע סדר קדימויות בחילוט הערובות והכל כאמור לשם מימוש המטרות שלשמן ניתנו.

(ג) הערובה תינתן על ידי המעביד, ויכול שתינתן, בהסכמת המעביד, על ידי אחד מאלה, שהוכר לענין זה על ידי השר ובתנאים שיקבע לפי הענין –

(1) ארגון מעבידים שהמעביד חבר בו;

- (2) תאגיד שהמעביד חבר בו או בעל מניה בו;
 (3) תאגיד שחברים בו מושבים או קיבוצים שהמעביד הוא חבר במי מהם.

חובת דיווח

10. (א) מעבידו של עובד זר ימסור למדור התשלומים בהגדרתו בסעיף 61א לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959²⁸ (להלן – מדור התשלומים), דין וחשבון, מדי חודש או מדי תקופה ארוכה מזו שיקבע השר.

(ב) בדין וחשבון כאמור יפורטו שכר העבודה של העובד הזר, התשלומים של המעביד בעבור תנאים סוציאליים וכך נכויים משכר העבודה לרבות נכויים בעד תנאים סוציאליים, נכויים לפי סעיפים 1 ו-2 והסכומים ששולמו או שנוכו מהשכר לפי סעיף 10א.

(ג) הדו"ח האמור בסעיף קטן (א) ייערך על גבי טופס שיקבע השר; כן רשאי השר לקבוע את המועד והדרך להגשת הדו"ח האמור, פרטים נוספים שיש לכלול בו והמסמכים שיש לצרף אליו, לרבות העתק של פירוט שכר העבודה והסכומים שנוכו מהשכר שנמסר לעובד לפי הוראת סעיף 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958²⁹ (להלן – פירוט שכר העבודה).

(ד) מעבידו של עובד זר ימסור למדור התשלומים, מדי תקופה שיקבע השר, אישור של רואה חשבון המאמת את הדוחות שהוגשו למדור התשלומים לפי סעיף זה; השר רשאי לקבוע, לגבי סוגי מעבידים, כי אימות הדוחות יהיה בדרך אחרת.

(ה) מי שנתמנה מפקח לענין חוק שהשר ממונה על ביצועו, רשאי, לצורך מילוי תפקידו, לפי חוק זה, לדרוש ולקבל ממדור התשלומים דוחות, פירוט שכר העבודה וכל מסמך ומידע אחר שמסר מעבידו של עובד זר למדור התשלומים בהתאם להוראות סעיף זה, ולהשתמש בחומר האמור לצורך מילוי תפקידו כאמור.

אגרה

11. (א) שר הפנים, בהסכמת השר ושר האוצר ובאישור הוועדה, יקבע הוראות ותנאים בדבר –

(1) חובת מעביד לשלם אגרה שנתית בסכום שלא יעלה על 3,000 ש"ח, שתשולם בעבור כל אשרת עובד זר שתניתן לפי חוק הכניסה (להלן – אגרה שנתית);

(2) חובת מעביד לשלם אגרת בקשה בסכום שלא יעלה על 350 ש"ח (להלן – אגרת בקשה) שתשולם בעבור כל בקשה לאשרה ולרשיון לשיבת ביקור למטרת עבודה בישראל לפי חוק הכניסה (להלן – אשרת עובד זר);

(3) פטור או סכום מופחת של אגרת בקשה או אגרה שנתית בעבור עובד זר סיעודי המועסק בידי יחיד, בתנאים שיקבע;

²⁸ ס"ח התשי"ט, עמ' 32.
²⁹ ס"ח התשי"ח, עמ' 86.

(4) פטור או סכום מופחת של אגרת בקשה או אגרה שנתית, לגבי עובדים זרים בסוגי עבודה או בענפים אחרים שיקבע ולגבי עובדים זרים בתפקידים מסוימים שקבע;

(5) תשלום חלקי של אגרה שנתית לגבי אשרת עובד זר שתינתן לתקופה של עד 6 חודשים;

(6) החזר חלקי של אגרה שנתית במקרה שהעובד הזר עזב את ישראל לפני תום המועד שנקבע באשרה שבשלה שולמה אגרה, הכל בתנאים ובנסיבות שיקבע כאמור.

(ב) האגרה השנתית ואגרת הבקשה כאמור בסעיף קטן (א) ישולמו בידי מי שמבקש להעסיק את העובד הזר.

(ג) שר הפנים, בהסכמת השר ושר האוצר ובאישור הועדה רשאי בצו להקטין את הסכומים הנקובים בסעיף קטן (א).

(ד) סכומי האגרות כאמור בסעיף זה יעודכנו ב־1 בינואר של כל שנה, בהתאם לשיעור עליית מדד המחירים לצרכן שפורסם ב־15 באוקטובר של אותה שנה. לעומת המדד שפורסם ב־15 באוקטובר של השנה שלפניה; שר הפנים יפרסם הודעה על סכומי האגרות, כפי שעודכנו לפי סעיף קטן זה.

פרק ד': קרן לעובדים זרים

ו.יא. (א) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הועדה, רשאי להקים קרן לעובדים זרים (להלן – הקרן) ולקבוע הוראות ותנאים בדבר חובת מעבידו של עובד זר לשלם לקרן סכום שיקבע שלא יעלה על 700 ש"ח לחודש, בעד כל עובד זר שהועסק על ידו באותו חודש (להלן – הפיקדון).

(ב) שר האוצר, בהסכמת השר, יקבע הוראות לענין הפעלתה וניהולה של הקרן, לרבות סוגי הנכסים שהקרן תהיה רשאית להשקיע בהם את הכספים שנתקבלו לה כאמור, והעמלות שישולמו לקרן.

(ג) מעביד רשאי לנכות משכרו של עובד זר חלק מסכום הפיקדון שהוא שילם, בשיעור שלא יעלה על שיעור שקבע השר כאמור בסעיף קטן (א) ושלא יעלה על שליש מסכום הפיקדון.

(ד) עובד זר זכאי לקבל את הכספים ששולמו בעדו לקרן בתוספת הרווחים שנצברו עליהם, בניכוי דמי ניהול ובניכוי מס כדין בתום שלושה חודשים לאחר שעזב את ישראל, למעט יציאה זמנית מישראל והכל בהתאם להוראות ולתנאים שקבע השר כאמור בסעיף קטן (א).

(ה) למרות האמור בפקודת מס הכנסה³⁰ –

הפקדה בקרן

³⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

(1) סכומים שהופקדו בקרן בהתאם לפרק זה יראו אותם כהכנסה בידי העובד הזר במועד שבו התקבלו על ידו;
(2) כספים שנצברו לעובד הזר בקרן יוטל עליהם מס הכנסה בשיעור סופי של 15% בלא זכות לפטור, ניכוי או קיזוז כלשהם.

(1) (1) נקבעו בהסכם קיבוצי או בצו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, הוראות בדבר תשלומים סוציאליים שעל המעביד או העובד הזר לשלם לקרן פנסיה, לתכנית היסכון אחרת, לקופת תגמולים או לתשלום פיצויי פיטורים, יעביר המעביד לקרן בלבד את התשלום הסוציאלי שהוא חב בו וכן יגבה משכרו של העובד הזר את התשלום שהעובד חב בו ויעבירו לקרן בלבד, והכל בשיעורים שנקבעו בהסכם הקיבוצי או בצו ההרחבה כאמור, והוראות ההסכם הקיבוצי או צו ההרחבה לענין זה לא יחולו.

(2) היה הסכום הכולל המשתלם לפי פסקה (1) קטן מהסכום שנקבע לפי סעיף קטן (א), יעביר המעביד לקרן את ההפרש שבין שני הסכומים, לרבות את הניכויים משכרו של העובד הזר לפי סעיף קטן (ג), ובלבד שסך כל הניכויים משכרו של העובד הזר לקרן לפי פסקה (1) ולפי סעיף קטן (ג) לא יעלה על השיעור שנקבע לפי הסעיף הקטן האמור.

(3) על מעביד ששילם כספי פיקדון לגבי עובד זר לא יחולו לגבי זה תקופה שבערה הופקדו הכספים וער גובה הסכום שהופקד הוראות חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963³¹.

(1) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הועדה, רשאי לקבוע הוראות בדבר -

(1) תנאים ודרכים להעברת כספי הפיקדון לעובד הזר בהתאם לסעיף קטן (ד) לרבות הפקדתם בחשבון בנק של העובד הזר מחוץ לישראל;

(2) השימוש בכספים שלא הוצאו על ידי העובדים הזרים מהקרן, בתוך תקופה שתיקבע כאמור ושלא תפחת, לגבי כל עובד זר, משנתיים מיום תום תקופת אשרת העובד הזר שניתנה לו או לגביו, למטרת רווחתם של עובדים זרים בישראל כפי שיקבע;

(3) סוגי מקרים ותנאים שבהתקיימם יהיה עובד זר רשאי לקבל את כספי הפיקדון כולם או חלקם, אף לפני המועד האמור בסעיף קטן (ד) או אף בישראל;

³¹ ט"ח התשכ"ג, עמ' 136.

(4) פטור מתשלום הפיקדון או תשלום מופחת של הפיקדון לגבי עובד זר סיעודי המועסק בידי יחיד, וכן לסוגי עובדים כפי שייקבע כאמור; ניתן פטור או נקבע תשלום מופחת, לא ינכה המעביד משכרו של העובד הזר לפי סעיף קטן (ג) או ינכה שיעור מופחת באופן יחסי לתשלום המופחת לפי הענין;

(5) הדרכים והמועדים לתשלום הכספים על ידי המעביד לקרן ולניכויים מהעובד הזר, כאמור בסעיפים קטנים (א), (ג) ו-(ו).

(ז) הסכום האמור בסעיף קטן (א) יעודכן ב-1 בינואר של כל שנה לפי שיעור עליית השכר הממוצע בהגדרתו בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995³², לעומת השכר הממוצע כפי שהיה ב-1 בינואר שלפניו; השר יפרסם ברשומות הודעה בדבר סכום הפיקדון כפי שעודכן לפי סעיף קטן זה;

(5) לפני סעיף 2 תבוא הכותרת: "פרק ה': עבירות, עונשין ופיקוח";

(6) בסעיף 2 -

(1) האמור בו יסומן "(א)" ובו, בסיפה, במקום "דינו - קנס כאמור או מאסר שישה חודשים" יבוא "דינו מאסר שישה חודשים או קנס פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977³³, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה";

(2) בסופו יבוא:

"(ב) מי שעשה אחר מאלה -

(1) העביד עובד זר, בלי שהמציא אישור רפואי כנדרש לפי הוראות סעיף 21;

(2) העביד עובד זר בלי שהתקשר עמו בחוזה עבודה בכתב בהתאם להוראות סעיף 31;

(3) העביד עובד זר בלי שהסדיר לעובד הזר ביטוח רפואי בהתאם להוראות סעיף 10, או ניכה משכרו של העובד הזר סכום העולה על השיעור שנקבע בתקנות לפי אותו סעיף;

(4) העביד עובד זר בלי שהעמיד לשימוש מגורים הולמים בהתאם להוראות סעיף 10 או ניכה משכרו של העובד הזר סכום העולה על השיעור שנקבע בתקנות לפי אותו סעיף;

(5) לא החזיק בהתאם להוראות סעיף 10, עותק של חוזה עבודה או תרגום לעברית ממנו או מסמכים נוספים, במקום כאמור באותו סעיף או שלא מסר הודעה כאמור באותו סעיף;

(6) לא העביר למדור התשלומים דין ותשבון או מסמך אחר במועד או באופן הנדרש לפי הוראות סעיף 10;

³² ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשנ"ט, עמ' 99.

³³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(7) לא מסר לעובד הזר פירוט שכר העבודה ששולם והסכומים שנוכו מהשכר, לפי הוראות סעיף 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958;³⁴

(8) העביר עובד זר בלי שהפקיד בעבורו בקרן את מלוא כספי הפיקדון לפי הוראות סעיף ויא;

(9) ניכה משכרו של העובד הזר בניגוד להוראות סעיף 25 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958;

דינו -

(א) לגבי עבירה לפי פסקאות (5), (6) או (7) - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה;

(ב) לגבי עבירה לפי פסקאות (1), (2), (3), (4), (8) או (9) - פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; ואולם אם נעברה העבירה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) לגבי עובד זר שהועסק במסגרת עסקו או משלח ידו של המעביד, דינו - קנס כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), לפי הענין, או מאסר שישה חודשים;

(ג) קבלן שטיפל על פי חוזה קבלנות, כמשמעותו בחוק חוזה קבלנות, התשל"ד-1974,³⁵ שנעשה עם מעביד של עובד זר, בהסדרת הענינים האמורים בסעיפים זב עד זח, כולם או חלקם, ולא הסדיר כראוי את הענינים האמורים לפי הוראות אותם הסעיפים, או שטיפל כאמור בהסדרת תנאי העבודה של עובדים זרים, לרבות בתשלום שכר עבודה ותשלומים נלווים, ופעל בענין זה תוך הפרת הוראות כל חיקוק, דינו - מאסר או קנס כקבוע בסעיף זה או בחיקוק שהוראתו הופרה, לפי הענין, כאילו היה מעבידו של העובד הזר;

(7) במקום סעיפים 5 ו-6 יבוא:

5. (א) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת עבירות כאמור בסעיפים 2 עד 4 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו כאמור, דינו - קנס כקבוע בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, ופקיד שחובתו מטעם התאגיד היא לפעול לקיום חובות התאגיד לפי הסעיפים האמורים.

"אחריות נושא משרה"

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 2 עד 4 בידי תאגיד, חזקה היא שנושא משרה הפר חובתו האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכיח שנהג בלא מחשבה פלילית ובלא רשלנות ושעשה כל שאפשר כדי למנוע את העבירה.

³⁴ ס"ח התשי"ח, עמ' 86.
³⁵ ס"ח התשל"ד, עמ' 110.

הגנה על
מתלונן

א5. (א) לא יפגע מעביד בשכרו של עובד זר, בקידומו בעבודה או בתנאי עבודתו, ולא יפטר מהעבודה מהמת תלונה או תביעה שהגיש העובד הזר בתום לב על הפרת הוראה מהוראות חוק זה או על אי קיום חובה מחובותיו של המעביד כלפי העובד, או מחמת שמטר מידע בענין כאמור, או מחמת שסייע בתום לב לעובד אחר בקשר לתלונה או לתביעה כאמור.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א) דינו – כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

סמכויות פיקוח

6. (א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה או תקנות על פיו, רשאי עובד, במשמעותו בסעיפים 73 או 74 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 (להלן – מפקח) –

(1) לדרוש ממעביד, מלשכה פרטית כמשמעותה בחוק שירות התעסוקה, מאדם שפועל מטעמו של המעביד או בעבורו, או מעובדיו של המעביד מידע ומסמכים הנוגעים לביצוע הוראות חוק זה;

(2) להיכנס בכל עת סבירה ללשכה פרטית או למקום עבודה שיש יסוד סביר להניח שהוא מקום עבודה של המעביד או של עובד או שהוא מקום מגוריו של עובד זר, ובלבד שהכניסה למקום המגורים כאמור היא לצורך בדיקת קיום חובותיו של המעביד לפי סעיף זה וניתנה הסכמה לכך מאת העובד הזר.

(ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה רשאי מפקח –

(1) להקור אדם שלדעתו קשור לביצוע עבירה כאמור, או שיש לו או עשוי להיות לו מידע עליה;

(2) לתפוס חפץ או מסמך הקשור לביצוע עבירה כאמור.

(ג) על חקירה לפי סעיף קטן (ב1) יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (ערוט), ועל דבר שנתפס לפי סעיף קטן (ב2) יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.³⁶

(8) לפני סעיף 7 יבוא:

"פרק ו': הוראות שונות"

א6. השר בהתייעצות עם שר הפנים, רשאי לקבוע בתקנות כללים, תנאים וסייגים בדבר מעבר של עובד זר בין מעבידים, לרבות הוראות בדבר התחשבות בין מעבידים כגין אגרה ששולמה לפי סעיף וי במקרה של מעבר כאמור; הוראות לענין התחשבות כאמור טעונות הסכמת שר האוצר.

ניידות עובדים
זרים

³⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 1284.

חובת התייעצות 66. תקנות לפי סעיפים 61, 62, 63, 64, 65 ו-66 יותקנו לאחר התייעצות עם ארגון העובדים שעם חבריו נמנה המספר הגדול ביותר של עובדים מאורגנים בישראל, ועם ארגוני מעבידים שהם לדעת השר יציגים ונוגעים בדבר.

סייג 66. (א) סעיפים 61 עד 66 ו-67 יאושרו וסעיפים 68 ו-69 לא יחולו לגבי עובד זר שפרק 7 לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה) התשנ"ה-1994³⁷, חל עליו.

(ב) השר רשאי, באישור הועדה, לקבוע הוראות בדבר אי תחולת סעיפים 61 עד 66 ו-67, כולם או מקצתם, על עובד זר המועסק בעבודה, במקצוע או בענף שקבע דרך כלל או לסוגים, למקרה מסוים, בתנאים שקבע או שהורה, לפי הענין; הוראות כאמור לענין אי-תחולת סעיף 61 ויא ייקבעו בהסכמת שר האוצר, ולענין סעיף 61 – גם בהסכמת שר הפנים;

(9) בסעיף 8, במקום "שר העבודה והרווחה" יבוא "השר".

(10) בסופו יבוא:

"תוספת"

(סעיף 61)

שחפת, דלקת כבד, עגבת, זיכה, איידס.

22. בחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 –

(1) במקום סעיפים 32 עד 35 יבוא:

"זיקת חובה 32. (א) בחוק זה, "עובד זר" – עובד או אדם העומד להתקבל לעבודה כעובד, שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל.

(ב) לא יקבל אדם עובד זר לעבודה, אלא אם כן אישר שירות התעסוקה בכתב את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעביד, ובהתאם לתנאי האישור; האישור האמור יכול שיהיה למכסה מסוימת של עובדים זרים שיועסקו אצל אותו מעביד או לפי רשימה שמית, הכל לפי החלטת שירות התעסוקה באישור שר העבודה והרווחה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי שר העבודה והרווחה לקבוע בתקנות הוראות, כללים, תנאים וסייגים בדבר מעבר של עובד זר בין מעבידים שקיבלו היתר לפי סעיף קטן (ב).

(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על העסקתו של עובד מסוג ששר העבודה והרווחה ושר הפנים קבעו לפי סעיף 2(ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ג-1952³⁸.

(ה) הוראות סעיף זה אינן גורעות מהוראות חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

³⁷ ס"ח התשנ"ה, עמ' 66.

³⁸ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

33. אין באמור בסעיף 32 כדי לגרוע מסמכותו של שירות תיווך
התעסוקה לתווך בין מעבידים לבין דורשי עבודה לפי סעיף 2.
34. (א) שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע – התניה
- (1) תנאים למתן האישור של שירות התעסוקה להעסקת עובד זר לפי סעיף 32, לרבות בענינים אלה:
(א) סוג העבודה שבה יועסק העובד הזר;
(ב) קיום חובות המעביד כלפי העובדים הזרים שהוא מעסיק;
(ג) קיום הוראות לפי חוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והכטחת תנאים הוגנים), התשנ"א-1991 (להלן – חוק עובדים זרים);
- (2) הוראות בדבר חובת מעביד המבקש אישור העסקת עובד זר כאמור בסעיף 32, להגיש לשירות התעסוקה או לגוף אחר שיקבע השר דוגמת חוזה עבודה שנערך לפי סעיף 7ג לחוק עובדים זרים, שעל פיו יועסקו העובדים הזרים שלגביהם מבוקש האישור, ובדבר אי מתן היתר על ידי שירות התעסוקה, אם נוכח שנוסת חוזה העבודה אינו תואם את הוראות חוק עובדים זרים או כל דין אחר.
- (ב) לא קיים מעביד תנאי שנקבע לפי סעיף קטן (א) או הוראה לפי חוק עובדים זרים או חובה החלה עליו כלפי עובדיו, רשאי שירות התעסוקה, לאחר שנתן למעביד הזדמנות להשמיע את טענותיו בפניו, לבטל את האישור שניתן למעביד להעסקת העובדים הזרים, כולם או חלקם, וכן לטוב, מטעם זה בלבד, לבקשת המעביד לאשר העסקתם של עובדים זרים למשך תקופה שלא תעלה על שנה אחת.
35. בוטל האישור להעסקת עובדים זרים כאמור בסעיף 34(ב). הארכת אישור
רשאי שירות התעסוקה ליתן למעביד אישור זמני להמשך העסקתם במשך תקופה מסוימת שקבע שירות התעסוקה ושלא תעלה על שלושה חודשים, אם נוכח שירות התעסוקה שהדבר דרוש לשם הגנה על העובדים ובהתחשב בנסיבות ביטול האישור.”
- (2) בסעיף 36 –
- (א) בסעיף קטן (א), הקטע המתחיל במילה “למעט עובד” והמסתיים במילים “על פי הסעיף האמור” – יימחק;
(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
”(א1) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו –
- (1) על מי שזקוק לעובד שאינו עובד זר, לתפקיד של ניהול או של הנהלת עבודה או שנדרשת מן העובד בתפקיד הנדרש השכלה גבוהה או מידה מיוחדת של אמון אישי;
(2) על עובדים או סוגי עובדים שקבע השר.”;
- (ג) בסעיף קטן (ב), במקום “סעיף קטן (א)” יבוא “סעיף קטן (א1)”;

(ד) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) שר העבודה והרווחה רשאי, בתקנות, לשנות את התוספת השניה";

(3) סעיף 61 – בטל;

(4) במקום סעיף 66 יבוא:

"איסור קבלת תשלום 66. לשכה פרטית לא תדרוש, לא תגבה ולא תקבל תשלום כלשהו, במישרין או בעקיפין בישראל או בחוץ לארץ, ממבקש עבודה או מאדם אחר הפועל בענינו של מבקש העבודה בישראל או בחוץ לארץ בתיווך עבודה";

(5) בסעיף 68, לפני "רשאי" יבוא "או לא קיים הוראה מהוראות חוק עובדים זרים";

(6) בסעיף 73, בסיפה, במקום "אנשים בעבודה או במקצוע" יבוא "עובדים שסעיף 32 חל עליהם";

(7) סעיף 78 – בטל;

(8) האמור בסעיף 80 יסומן "(א)" ואחרי יבוא:

"(ב) לשכה פרטית שדרשה, שגבתה או שקיבלה תשלום כלשהו בניגוד להוראות סעיף 66, דינה – כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977";

(9) בסעיף 90, במקום "33, 34" יבוא "36(ד)";

(10) בסעיף 91, מספר הסעיף "35" – יימחק;

(11) בתוספת 2, מתחת לכותרת "תוספת 2" במקום "(סעיף 32)" יבוא "(סעיף 36)".

23. בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 –

(1) בסעיף 2, בסופו יבוא:

"(ג) אשרה ורשיון ישיבה לעובד זר בהגדרתו בסעיף 32(א) לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959, יינתן בהסכמת שר העבודה והרווחה או מי שהוא הסמיך לכך ורשאים שר הפנים ושר העבודה והרווחה להחליט כי על עובדים זרים בתפקידים מסוימים או על סוגי עובדים שקבעו, מתן אשרה או רשיון ישיבה אינו טעון הסכמה כאמור";

(2) בפרק שלישי, לפני סעיף 11 יבוא:

10א. (א) לא יינתן רשיון ולא תינתן אשרה לעובד זר לפי סעיף 2 אלא אם כן הומצא אישור רפואי כמשמעותו בסעיף 10ב לחוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים), התשנ"א-1991, ושולמו האגרות לפי סעיף 10ג לחוק האמור.

"תנאים למתן אשרה ורשיון לעובד זר"

(ב) שר הפנים רשאי לפטור עובד זר מהמצאת אישור רפואי; פטור לפי סעיף זה יכול שיהיה אישי או לסוגי עובדים זרים ובלבד שפטור לגבי סוגי עובדים זרים יינתן בהתייעצות עם שר הבריאות ועם שר העבודה והרווחה";

תיקון חוק
הכניסה לישראל
- מס' 7

- (3) בסעיף 14, בסופו יבוא:
- "(6) הוראות לענין הפעלת סמכויות לפי חוק זה בנוגע לעובד זר כהגדרתו בסעיף 32(א) לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959, בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה."
- תחילה
24. (א) תחילתו של פרק זה, למעט הוראות סעיף ויא בנוסחן בסעיף 21(4) והוראות סעיף 2(א) בנוסחן בסעיף 21(6), ביום כ"ח בסיון התש"ס (1 ביולי 2000).
(ב) תחילתו של סעיף ויא, ביום ו' בטבת התש"א (1 בינואר 2001).
(ג) תחילתו של סעיף 2(א) ביום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000).
- פרק ו"א: שונות
25. בחוק מינהל מקרקעי ישראל, התש"ך-1960³⁹ -
(1) בסעיף 4טו, בסעיף קטן (ג) -
(א) פסקה (2) - תימחק;
(ב) בפסקה (3), המילים "ופסקה 2" - יימחקו.
(2) אחרי סעיף 4טו יבוא:
- "אגרות
4טו. השרים רשאים לקבוע אגרות לענין חוק זה, לרבות לכל ענין הקשור למתן מידע או לכל פעולה הקשורה לביצוע עסקה או להכנה לביצוע עסקה, וכן רשאים הם לקבוע על מי מוטלת חובת תשלום אגרה לפי סעיף זה."
- תיקון חוק מינהל מקרקעי ישראל - מס' 3
26. בחוק להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת 1998 (תיקוני להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת 1998 (תיקוני חקיקה), התשנ"ח-1998⁴⁰, בסעיף 34 -
(1) בסעיף קטן (א) -
(א) בפסקה (2), אחרי "בשנת 1999" יבוא "ובשנת 2000";
(ב) בפסקה (3), במקום "בשנת 1999" יבוא "בשנים 1999 ו-2000";
(2) בסעיף קטן (ג), בפסקה (2), אחרי "בשנת 1999" יבוא "ובשנת 2000".
- תיקון חוק הפחתת הגרעון - מס' 4
27. בחוק הפחתת הגרעון, התשנ"ב-1992⁴¹ -
(1) בסעיף 2 -
(1) בכותרת השוליים, במקום "בשנים 1997 עד 2001" יבוא "בשנים 1997 עד 1999";
(2) בסעיף קטן (א), במקום "(בסעיף זה - הגרעון הכולל)" יבוא "(להלן - הגרעון הכולל)";
(3) סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) - בטלים;

³⁹ ס"ח התש"ך, עמ' 57.
⁴⁰ ס"ח התשנ"ח, עמ' 48; התשנ"ט, עמ' 90.
⁴¹ ס"ח התשנ"ב, עמ' 45; התשנ"ד, עמ' 42; התשנ"ז, עמ' 60.

(2) אחרי סעיף 2 יבוא:

3. (א) בשנת התקציב 2000 לא יעלה הגרעון הכולל על 2.5% מן התמ"ג.
"תקרת הגרעון בשנים 2000 עד 2003

(ב) בשנות התקציב 2001 ו-2002 תקבע הממשלה את שיעור הגרעון הכולל מן התמ"ג בהתבסס על שיעורי הצמיחה החזויים, ובלבד שמדי שנה יפחת שיעור הגרעון הכולל בלפחות 0.25 נקודות אחוז ביחס לשיעור הגרעון שנקבע לפי חוק זה לשנה שקדמה לה; הממשלה תודיע לכנסת על שיעור הגרעון שקבעה לפי סעיף זה עם הנחת תקציב המדינה.

(ג) בשנת התקציב 2003 לא יעלה הגרעון הכולל על 1.5% מן התמ"ג.

28. בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁴², בסעיף 8 -

(1) בסעיף קטן (א) בסופו יבוא "ובלבד שבשעה שהמפעל העסקי מוציא או מתחייב להוציא סכום כלשהו, הפרש בין הוצאותיו בפועל לבין הכנסותיו בפועל (להלן - הפרש) אינו עולה על 5% מתקציב ההוצאה הכולל לאותה שנת כספים";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) חישוב הפרש לפי סעיף קטן (א) ייעשה בחישוב רב שנתי מצטבר, כשהפרש בתום כל שנת כספים ייחשב כיתרת הפרש לתחילת שנת הכספים. הבאה אחריה.

(2) לענין סעיף קטן (א), "הוצאה בפועל", "הכנסה בפועל" - הוצאה או הכנסה במזומן."

29. בחוק הקולנוע, התשנ"ט-1999⁴³, בסעיף 11(ב), בסופו יבוא "ובלבד שהסכום שיוקצה לתקציב הקולנוע כאמור לא יעלה על 30 מיליון שקלים חדשים".

30. בחוק התקנים, התשי"ג-1953⁴⁴, בסעיף 7, האמור בו יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) (1) בקביעת תקן, יאמץ המכון, ככלל, תקינה בין-לאומית אשר נוהגת בקרב המדינות המפותחות; בקביעת תקן כאמור יובא בחשבון אופי הסחר בין ישראל למדינות העולם;

(2) כאשר קיימים תקנים שונים במדינות המפותחות, רשאי המכון לקבוע תקנים חלופיים, ובלבד שכל תקן שיקבע כאמור יתבסס במלואו על תקן בין-לאומי קיים;

(3) בנסיבות מיוחדות, כאשר יש הכרח לעשות כן בשל קיומם של תנאים ייחודיים למדינת ישראל, רשאי המכון לשנות תנאים מסוימים הקבועים בתקינה בין-לאומית כאמור בפסקאות (1) ו-(2), תוך פירוט הנימוקים לכך בדברי הסבר אשר יצורפו לתקן."

⁴² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשנ"ה, עמ' 48.

⁴³ ס"ח התשנ"ט, עמ' 53.

⁴⁴ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

תיקון חוק יסודות התקציב - מס' 25

תיקון חוק הקולנוע

תיקון חוק התקנים - מס' 5

31. כחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 –

- (1) בסעיף 17, אחרי "שאישר שר העבודה" יבוא "בהסכמת שר האוצר", והסיפה המתחילה במילים "המינוי יהיה לפי הכללים" – תימחק;
- (2) במקום סעיף 18 יבוא:

18. (א) מינוים של עובדי שירות התעסוקה כאמור בסעיפים 16 ותנאי עבודתם של עובדי השירות ו-17 יהיה לפי הכללים הקבועים למינוי עובדי המדינה, בשינויים שתחליט עליהם מינהלת השירות, באישור שר העבודה והרווחה ושר האוצר.

(ב) תנאי עבודתם ושכרם של העובדים שנתמנו כאמור בסעיף קטן (א) יהיו כתנאי העבודה והשכר של עובדי המדינה, בשינויים שייקבעו על ידי שר העבודה והרווחה ושר האוצר, בהתייעצות עם מינהלת השירות."

32. תחילתו של חוק זה ביום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000), אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה.

אברהם (בייגה) שוחט
שר האוצר

אהוד ברק
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה